

Sygn. akt IIK 415/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Szalachowski

Protokolant: starszy sekr. sądowy Agata Cioch

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Piotr Machul

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2018 r. sprawy

P. M. córki J. i I. z domu R.,

ur. (...) w A.,

oskarżonej o to, że:

W dniu 28 października 2017 roku na drodze publicznej w ruchu lądowym na trasie K-59 w miejscowości Z. prowadziła pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości o zawartości alkoholu 00:52 – 0,42 mg/l, 00:56 – 0,41 mg/l, 01:15 – 0,40 mg/l, 02:05 – 0,24 mg/l, 02:07 – 0,22 mg/l w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

ORZEKA:

I. Przyjmując, że stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień zawinienia nie jest znaczny, na podstawie art. 66 § 1 i § 2 k.k., art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonej ***P. M. warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat;***

II. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt 7 k.k. i art. 39 pkt 3 kk zobowiązuje oskarżoną do spełnienia świadczenia pieniężnego na cel społeczny przez wpłacenie ***kwoty 7.000 (siedem tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku przy czym na podstawie art. 63§3kk na poczet orzeczonego zakazu zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od 28 października 2017 roku;***

III. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 100 złotych tytułem opłaty i obciąża ją pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 października 2017 roku oskarżona P. M. poruszała się samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...).

W miejscowości Z. oskarżona została zatrzymana do kontroli drogowej i poddana została badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone badania wykazały, że oskarżona P. M. miała o godzinie 00:52

– 0,42 mg/l, o godz. 00:56 – 0,41 mg/l, o godzinie 01:15 – 0,40 mg/l, o godzinie 02:05 – 0,24 mg/l, zaś o godzinie 02:08 - 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (d. protokół użycia alkotestu k. 2-3).

Oskarżona P. M. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu (d. wyjaśnienia oskarżonej k. 16-17).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, gdyż są one spójne z innymi zebranymi w sprawie dowodami.

Sąd zważył, co następuje:

Wina oskarżonej nie budzi wątpliwości i znajduje pełne odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. W świetle zmienionych wyjaśnień oraz innych dowodów natury rzeczowej i osobowej, sprawstwo w zakresie zarzucanego mu czynu jest oczywiste.

W granicach tych ustaleń okoliczności popełnienia tego przestępstwa, jak i okoliczności dotyczące samej oskarżonej, w przekonaniu Sądu, przemawiają za warunkowym umorzeniem postępowania karnego.

Oskarżona w pełni przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu wyjaśniając, w zgodzie z ustalonym stanem faktycznym. Stan nietrzeźwości oskarżonej ustalono na podstawie nie kwestionowanych przez strony i nie budzących wątpliwości, co do miarodajności odczytów alkometru (vide k. 2-3). Oskarżona P. M., jak wynika z przedłożonych przez nią dokumentów, cieszy się nienaganną opinią z zakładów pracy. Nie była dotychczas karana sędownie (d. dane o karalności k. 9).

Mając powyższe na uwadze uznano, że okoliczności popełnienia czynu oraz okoliczności dotyczące samej oskarżonej są tego rodzaju, że wskazują na celowość warunkowego umorzenia postępowania w sprawie, gdyż spełnione zostały wszystkie przesłanki określone w art. 66 i 67 k.k., a mianowicie:

- przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. zagrożone jest karą nie przekraczającą 3 lat pozbawienia wolności;
- okoliczności sprawy nie budzą żadnych wątpliwości;
- oskarżona nigdy nie była karana sędownie za przestępstwa kryminalne czy też kryminalno-skarbowe;
- postawa oskarżonej, jej właściwości, warunki osobiste wskazują, że pomimo umorzenia postępowania będzie ona przestrzegała porządku prawnego, albowiem oskarżona nie była dotąd karana, cieszy się nienaganną opinią, co w łącznym powiązaniu jednoznacznie wskazuje, że czyn jakiego się dopuściła miał incydentalny charakter, a oskarżona jest człowiekiem właściwie rozumiejącym normy społeczne i prawne, o czym świadczy skrucha jaką wykazała w toku postępowania sądowego.
- społeczna szkodliwość popełnionego czynu i wina nie są znaczne;

Mając przy tym na uwadze, że dla warunkowego umorzenia postępowania wystarczające jest by wina i społeczna szkodliwość „nie były znaczne”, nie zaś aby były „nieznaczne”, to nie ma przeszkód aby przyjąć by w niniejszej sprawie mieściły się one w granicach zakreślonych normą przepisu art. 66 § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie I części dyspozytywnej niniejszego wyroku. Ustalając okres próby Sąd miał na uwadze charakter popełnionego czynu, przy uznaniu, że występki oskarżonej wyrażał lekceważenie przez nią prawa i bezpieczeństwa uczestników ruchu, jest przy tym oczywiste, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwym, niebezpieczeństwo dla ludzkiego życia i zdrowia (choćby abstrakcyjne) stwarzała.

Sąd nadto orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 października 2017 roku. Orzekając powyższy środek karny sąd wskazuje, że orzeczenie takie będzie dla oskarżonej realną dolegliwością, która uświadomi jej naganność czynu którego się dopuściła, a będzie także odstraszała ją przed ponownym popełnieniem przestępstwa.

Omyłkowo przy powołaniu podstawy do zaliczenia okresu zatrzymania prawa jazdy Sąd powołał art. 63 § 3 k.k., podczas gdy winien zastosować art. 63 § 4 k.k.

Sąd zobowiązał nadto oskarżoną do spełnienia świadczenia pieniężnego na cel społeczny przez wpłacenie kwoty 7.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 i 7 k.k.

O kosztach orzeczono jak w punkcie III, na podstawie art. 627 k.p.k.